

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Er/114/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110204269
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Dobříková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4110204269.4

Uznesenie

Okresný súd Nitra vo veci exekučného konania v prospech oprávneného: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava a v neprospech povinného: X. L. U., B.. XX.X.XXXX, X. X. XX, Z. T., X. T. Š., B.. X.X.XXXX, v zastúpení opatrovníkom Mesto Zlaté Moravce, o zastavení exekúcie a o trovách exekúcie

rozhodol:

I. Súd vyhlásuje exekúciu za neprípustnú.

II. Súd exekúciu zastavuje.

III. Oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Patriciusovi Baďurovi so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, Viedenská cesta 5 trovy exekúcie vo výške 166,00 EUR do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Návrhom zo dňa 10.2.2010 požiadal oprávnený povereného súdneho exekútora JUDr. Patriciusa Baďuru o vykonanie exekúcie vo svoj prospech. Exekučné konanie sa začalo dňa 19.2.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie pod číslom 5403 066461*, bolo súdnemu exekútorovi Okresným súdom Nitra(ďalej len súd) udelené dňa 4.3.2010.

Dňa 14.6.2010 doručil poverený súdny exekútor súdu podnet v zmysle § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, z dôvodu prešetrovania nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

Súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že v predmetnom exekučnom konaní existuje dôvod na zastavenie exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 EP, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1, písm. g) EP, súd exekúciu zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 07/08/09 vydaný Slovenským arbitrážnym súdom spoločnosti Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom v Bratislave dňa 14.8.2009, právoplatný dňa 28.9.2009 a vykonateľný dňa 2.10.2009.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok, EP), podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví:

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 ZoRK, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 35 ZoRK rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 ZoRK, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

Exekučný súd na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení z úradnej povinnosti - ex officio skúmal, či žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul sú v súlade so zákonom a zistil, že uvedené podania nie sú v súlade so zákonom, pretože vychádzajú z exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, ktorý zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, teda na plnenia právom nedovolené, čo znamená, že exekučný titul má vady z materiálnej stránky. Exekučný titul sa totiž skúma z materiálnej a formálnej stránky. Z formálnej stránky sa skúma či exekučný titul v tomto prípade rozhodcovský rozsudok má všetky formálne náležitosti, ktoré vyžaduje § 34 z. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a z materiálnej stránky, či exekučný titul v tomto prípade rozhodcovský rozsudok má splnené všetky hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu a to napríklad jeho rozpor s právom, t.j. dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi a podobne.

Podľa § 25 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej zákona o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods. 4 cit. ustanovenia, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Po posúdení veci je podstatné, že súd zistil, že sa v tomto prípade jedná o spotrebiteľský právny vzťah na ktorý sa preto musí použiť spotrebiteľské právo. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa jedná o spotrebiteľský úver (zmluva o spotrebiteľskom úvere § 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch - ZSU) lebo veriteľ - oprávnený je podnikateľom v danom predmete (podľa výpisu z obchodného registra) a považuje sa teda za dodávateľa a dlžníci - povinní (ďalej len dlžník - povinný) sú jednoznačne spotrebiteľmi a to v súlade s § 52, odsek 3, 4 OZ a § 3, odsek 1, 2 ZSU), pričom veriteľ dočasne poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky vo forme odloženej platby, úveru, pôžičky alebo v inej právnej forme (podľa § 2 písm. a ZSU).

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné zmluvné podmienky individuálne dohodnuté. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré:

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Súd preskúmaním všeobecných úverových podmienok oprávneného zistil, že vo všeobecných podmienkach, ktoré tvoria súčasť zmluvy, v článku 18. Riešenie sporov, bod 18.2 je obsiahnutá neprijateľná podmienka - rozhodcovská doložka v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle predmetného ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok: „akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou

platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní pred jedným z nasledujúcich rozhodcov: a) JUDr. Gustáv Ret, advokát, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 0978, so sídlom Tomášikova 30, P.O.BOX 85,830 00 Bratislava 3, b) JUDr. Michal Krnáč, advokát, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 2083, so sídlom Konevova 3, 034 01 Martin, c) Mgr. Erik Končok, advokát, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 4375 so sídlom Koceľova 9, Bratislava..., „

Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Často krát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Rozhodcovská doložka v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, dáva síce zmluvným stranám na výber riešenie sporov cestou príslušného súdu alebo pred rozhodcom, avšak samotný výber v konečnom dôsledku závisí od výberu toho účastníka, ktorý začne konanie skôr a v praxi je reálny predpoklad, že na súd sa neobrátí spotrebiteľ, ale dodávateľ, ktorému konanie pred rozhodcovským súdom vyhovuje. Veriteľ môže na základe takejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by inak bol príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovský súd je pritom paušálnym spôsobom zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať.

Takto formulovaná rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka v štandardne formulovanej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojedná, a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní je neprijateľnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a teda bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora.

Vzhľadom na vyššie uvedené tunajší súd dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka je teda neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom a ako taká je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Súd vyššie uvedené konštatuje s poukazom na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. marca 2012 č. k. 6 Cdo 1/2012. Najvyšší súd SR judikoval: „ rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. K povinnosti spotrebiteľa namietat' platnosť rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní Najvyšší súd SR doplnil, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený

a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takýmto postupom exekučný súd napĺňa príkaz vyplývajúci z princípu ochrany práv spotrebiteľa.“

Na základe vyššie uvedených skutočností súd exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) EP v spojení s § 58 ods. 1 EP vyhlásil za neprípustnú a zastavil.

Dňa 4.10.2012 doručil súdu súdny exekutor vyčíslené trovy exekúcie a exekučný spis.

Podľa § 196 EP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 EP, náklady podľa § 196 uhradza povinný.

Podľa § 199 EP, výšku odmeny exekútora, náhrady hotových výdavkov, náhrady za stratu času, spôsob ich určenia a výšku primeraného preddavku na odmenu a na náhradu hotových výdavkov exekútora (§ 196 a § 197 ods. 2) ustanoví ministerstvo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom. Týmto všeobecne záväzným právnym predpisom je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

Podľa § 200 ods. 1 EP, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 200 ods. 2 EP, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 EP, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 1. vyhlášky č. 288/1995 Zb. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, súdnemu exekútorovi patrí odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie.

Podľa § 3 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri výkone exekučnej činnosti.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, ak súdny exekútor je vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 EUR.

Podľa § 14 ods. 2 vyhlášky, paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 EUR.

Podľa § 15 ods. 1 vyhlášky, paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti: a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie, b) doručenie príkazu na začatie exekúcie, c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, d) doručenie exekučného príkazu, e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,

f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní, g) každé zisťovanie bydliska povinného, h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného, i) každé zisťovanie účtu povinného, j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie vo výške 166,00 EUR (138,33 EUR+20%DPH), a to v zmysle § 14 ods. 1 a ods. 2 a § 15 ods. 1 vyhlášky sumu 116,17 EUR za 35 úkonov x 3,32 EUR/úkon a v zmysle § 22 vyhlášky sumu 22,16 za poštovné poplatky.

Po preskúmaní spisového materiálu súd dospel k záveru, že poverenému súdnemu exekútorovi pri vykonávaní exekúcie vznikli nevyhnutné trovy vo výške ako ich vyčíslil.

Súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 166,00 EUR a na ich náhradu zaviazal v zmysle § 203 ods.1EP oprávneného, keď podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý je v rozpore so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie podľa § 374 ods. 4 zák.č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.) v platnom znení na Okresný súd Nitra do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.